

†
VROOM AANDENKEN AAN

MEVROUW

Anna HAEGEMAN

weduwe van De Heer Jérôme STEVENS

geboren te Sint-Maria-Lierde op 30 november 1907
en overleden in de kliniek Zusters van
Barmhartigheid te Ronse op 8 november 1996,
gesterkt door het sakrament van de ziekenzalving.

Is het natuurwet dat een dochter alles voor haar moeder doet? Er gebeuren misschien meer belangrijke dingen in de wereld? Maar waar? En welke? Over Anna en Agnes, moeder en dochter moet je niet gaan redeneren. Hier moet je het doen met indrukken. En met de feiten. Wat je met eigen ogen hebt gezien, mag je zeggen. Of verzwijgen. Maar je weet het wel. Moeders wil was wet. Agnes gehoorzaamde. Ze deed wat moeder vroeg. Speciaal eten? De was? Een bezoek in het Neerhof? Agnes reed naar Elst, drie keer per dag, of namiddagen lang. Laatst naar Ronse, ook drie keer als het moest. "Ja, moeder, je weet dat ik jou bemin".

Is 'alles voor je moeder doen' wel mogelijk? Hier wel. Zijn er dan geen grenzen? Hier niet. Deze inzet is uniek en onherhaalbaar. Anna is veel ziek (altijd

en wordt toch bijna negenentachtig. Dank zij wie? Anna heeft een 'wagon medicamenten' ingenomen, maar welk is de beste medicijn? Ken je het Afrikaanse spreekwoord nog: "De mens is voor de mens de beste medicijn". Hier vind je het beeld van een dochter voor haar moeder. Na de dood van Jérôme (1986) woont Anna eerst huis-aan-huis, daarna in hetzelfde huis bij Agnes en André. Prinses en koningin. Geschenk uit de hemel? Kleinschalig voorbeeld van méér dan het gewone? Is het een voorrecht almaar ouder te worden, wijzer en bezadiger in eigen huis en kring? Hoelang en hoever kan je dan gaan?

Anna kan niet meer. Anges evenmin. De verzorging wordt te zwaar. Wat valt er te voltooien aan dit dagboek in de Hoogstraat waar Anna heeft geleefd? De tijd van het harde 'wantenwerk' is lang voorbij. Het dagboek eindigt aan de andere kant van de heuvel, eerst in Elst, daarna in de kliniek van Ronse. Een mensenleven eindigt in afwachting van de laatste dag. Agnes en André zwijgen vermoeid. De rest is stille kracht. Levensmoed. Alles wordt anders.

De families

**HAEGEMAN, STEVENS,
CEUTERICK, DEVILLE,**
danken U voor de blijken van deelneming
en gebed.

Namis op zaterdag 14 december 1996 om 19u.